

Ez a mi életünk
Bizony nagyon dób-dáb...
Fú a szél, brr! Itt a tél, brr!
Mért járunk mezítláb?

Úgy fázik, úgy reszket
A két lábam szára!
Szükségünk van, nyúlnezetség,
Egy csizmadiára."

„Éljen! Éljen! Éljen!”
Zúgnak kiabálnak
Tapsifülest meg is tették
Nyúlszizmadiának.

Körül is fogták a
Csizmadiamestert:
Ki cipellőt, ki meg csizmát,
Nosza, rögtön rendelt.

Nem is fázott aztán
A nyulaknak lába:
Ki cipőbe, ki csizmába
Járt az iskolába.

Egyszer csak mi történt?
Puskás vadászt láttak,
Uccu bezzeg, vedd el magad!
Neki a pusztának!

Nehéz volt a cipő,
Nehéz volt a csizma:
„Hányjuk le mind, mert különben
Az agár elcsíp ma!”

Mind el is dobálta,
Ki jobbra, ki balra...
Egyet én is megtaláltam,
Lyukas volt a talpa!

(Pósa Lajos.)

b) A mesét eljátszatjuk. Szereposztással. Az összekötő szöveget magunk olvassuk.

c) A mesét közösen megtárgyaljuk.

1947. április 2. hete.

Általános iskola II. osztály.

A tanítás anyaga: Pósa Lajos: A bogarak piktora című költeménye.

I. Előkészítés. a) Számonkérés. Az elmúlt beszélgetési órán tárgyaltak felújítása.

b) Ráhangelés a mesére. (Szómagyarázat: piktor.)

c) Célkitűzés.

II. Tárgyalás. a) A mese bemutatása.

A BOGARAK PIKTORA.

Dalos mezőn pingálgat a
Bogarak piktor,
Meleg ellen egy nagy gomba:
Nafogó sátora.

Sátor alatt jó kedvében
Vigan dudorásztat,
Festi, festi, festegeti
A tavaszi tájat.

Váltogatja az ecsetjét
Sorba, egyre-másra:
Vadrózsába, kikircsbe,
Nefejejsbe mártja.

Hipp-hopp! egyszer csak ott terem
A nagybajuszú cincér:
„Piktor uram, engemet is
Pingáljon le ingyér!

Hanem aztán a bajuszom
Hegyesre pingálja,
Mert én vagyok a bogarak
Vitéz kapitánya!

Azt is mondom: karcsú legyek,
Akárcsak a nádszál,
Még a szél is csodáljon meg,
Hogyha erre átszall.

Azt se mondom, hogy nem adok
Egy kis bajuszpedrőt,
Kihúzhatja vele bajsztát,
Akár mind a kettőt."

"Én meg — szól a szitakötő
Piktor uraságnak —
Majd szítálok egy kis lisztet
Tűrös haluskának!"

Hipp-hopp!... „Én is itt vagyok ám
Elhoztam a kótát!
Pingáljon le! — szól a tücsök —
Húzóok majd egy nótát!"

"Jól van, jól van! — szól a piktor —
Álljatok hát sorba!
Csak aztán a sok állásban
Ne bukjatok orra!"

"Engemet is, kérem ássan!
— Szöcske kiabálja, —
Míg muzsikál, tücsök koma,
Táncolok majd rája."

S előveszi az ecsetjét,
Pingál egyre-másra...
Vadrózsába, kikiricsbe,
Nefejejsbe mártja.

(Pósa Lajos.)

b) A mese által keltett élmények elmondatása, megtárgyalása.

c) A mesét mégegyszer elolvassuk. Gondolatesoportonként tárgyaljuk.

d) A mese tartalmát elmondadjuk.

e) Vonatkoztatás az életre.

III. Összefoglalás. Meséljük el, miről beszéltünk ma?

1947. április 2. hete.

Általános iskola III. osztály.

A tanítás anyaga: Pósa Lajos: A vásáros bogarak c. költeménye.

I. Előkészítés. a) Számonkérés. A múlt órán tárgyalt olvasmány felújítása és számonkérése. Házi feladat számonkérése.

b) Ráhangelés az olvasmányra. A bogarak is éppúgy élnek, mint mi, még vásárt is csapnak. Hogyan?

c) Célkitűzés.

II. Tárgyalás. a) A mese bemutatása.

VÁSÁROS BOGARAK.

Hová mégy, hová mégy,
Katicabogárka?
— Kiskerti, nagykerti
Pünkösdi vásárra.

Hajlik a viola,
Hajlik a liliom —
Aki vesz, annak lesz,
Diridom, diridom!"

Gyere te is, szöcske,
Menjünk együtt ketten!
Jaj, már dobolnak a
Kis kertben, nagy kertben:

Gyűlnek, gyülekeznek
Kicsinyek meg nagyok.
Párosan, hármasan,
Ki hintón, ki gyalog.

"Diridom, diridom;
Kezdődik a vásár!
Virágos sátorban
Mindenféle van már!

"Tessék, kérem, tessék!
— Zümmög a méhecske. —
Tulipáncsészébe
Csurgatott mézecske.